

Meno žiaka: _____

Trieda: _____

Ako t'ahal dedko repu

1. Kto prišiel pomôcť dedkovi t'ahať repu? Spoj obrázky s číslom podľa debovej postupnosti – kto prišiel na pomoc ako prvý ...posledný?

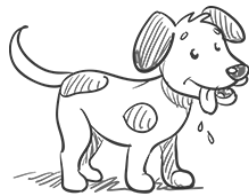
1.

2.

3.

4.

5.

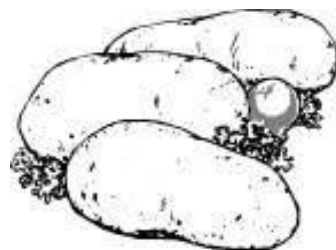
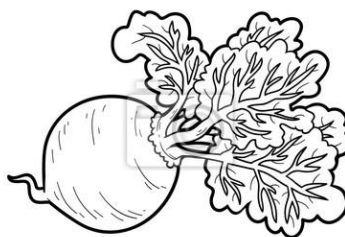
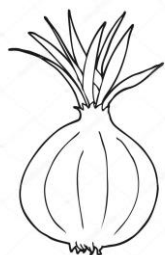
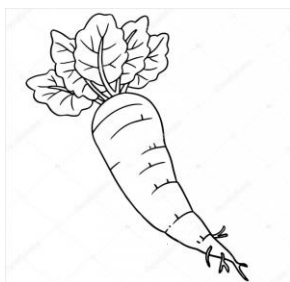
2. Kto chýba na obrázku? Dokresli. Ak chýba viac postáv, nakresli ich v správnej postupnosti.

3. Dedko pestoval v záhrade veľa ovocia a zeleniny. Poznáš ich? Zelenou farbičkou zakrúžkuj zeleninu a žltou ovocie. Vieš ich aj pomenovať?

4. **Repa je druh zeleniny. Rozpoznáš ju medzi zeleninou? Repu si vyfarbi.**

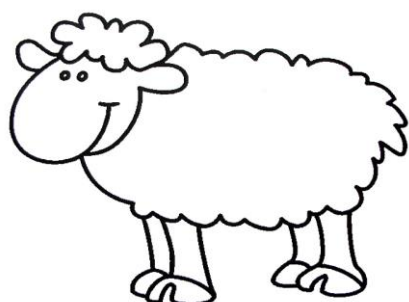
5. **Ktorá postava z rozprávky bola najmenšia? Správny obrázok vyfarbi.**

6. **Kto je starší? Správny obrázok vyfarbi.**

7. **Ktoré zvieratko tu nepatrí? Ktoré zvieratko nebolo spomenuté v rozprávke? Zakrúžkuj. Porozmýšľaj, možno ich je viac.**

8. Usporiadaj obrázky podľa debovej postupnosti. K jednotlivým obrázkom dopiš do prázdneho okienka číslo/počet bodiek podľa deja rozprávky.

Text rozprávky:

V jednej dedinke býval dedko. Mal krásnu veľkú záhradu, v ktorej pestoval zeleninu a chutné ovocie. Po dlhej a chladnej zime prišla teplá jar. Vtáčiky spievali, zem voňala. Dedko sa teda šiel nadýchať čerstvého vzduchu. Rozhodol sa, že zasadí malinké semienko, ktoré našiel vo vrecku nohavíc.

Semienko nádherne rástlo. Dedko ho polieval a okopával ako najlepšie vedel. Najprv pustilo korienok, potom z neho vyklíčili lístky. Keď sa pod nimi začalo zaokrúhľovať biele bruško, to už dedko vedel: „Zasadil som repku!“

Repka rástla a rástla. Najprv bola maličká, potom väčšia, a napokon taká obrovitánska, že podobnú ešte nikto nikdy nevidel. Rozhodol sa dedko, že je načase repku vytiahnuť. Ťahal repu, ťahal, ale vytiahnuť ju nemohol. Mocne sa zaprel a ťahal. Ale s repou ani nepohol. „Sám to veru nezmôžem,“ povzdychol si. „Potrebujem pomoc.“

Zavolať teda babku. „Babka, prosím ťa, pod' sem na chvíľočku, pomôž mi vytiahnuť toto repisko!“ Babka ihneď pribehla z kuchyne. Chytila dedka okolo pása. Ťahá dedko repu, ťahá babka dedka. Ťahajú, ťahajú, ale repu vytiahnuť nemôžu.

Zavolať si na pomoc vnučku. „Zuzka, nože pod' sem, pomôž nám vytiahnuť repu!“ Zuzka sa postavila za babku a tiež ju chytila kolo pása. Všetci traja sa zapreli ako najlepšie vedeli. Ťahá dedko, ťahá babka, ťahá vnučka. Ťahali repu, ťahali, ale vytiahnuť ju nemohli. „Ešte je nás málo,“ povedal dedko.

Zavolať si na pomoc psíka. „Dunčo, Dunčo, pod' nám pomôcť repu vytiahnuť!“ Psíček zavrtel chvostíkom a postavil sa za vnučku. A tak ťahali a ťahali – dedko repu, babka dedka, vnučka babku, psíček vnučku, ťahali repu, ťahali, ale vytiahnuť ju nemohli.

Zavolať teda na pomoc mačičku. „Murka, pomôž nám vytiahnuť repu!“ zavolať na ňu dedko. A tak sa pochytili – dedko repku, babka dedka, vnučka babku, psíček vnučku, mačička psíčka. Ťahajú, ťahajú, ale tú obrovskú repu nie a nie vytiahnuť!

Vtedy z diery vykukla myška. „Nože Hryzka, pod' prosím ťa, pomôž nám repu vytiahnuť!“ poprosila babka. Myška sa postavila za mačku. A tak ťahali a ťahali – dedko repu, babka dedka, vnučka babku, psíček vnučku, mačka psíka, myška mačku. Myška poriadne potiahla a repa odrazu urobila hop! A bola vonku. Všetci sa prekopľeli – dedko na babku, babka na vnučku, vnučka na psíčka, psíček na mačičku a mačička na myšku. Ale tú obrovskú repu predsa vytiahli! To bolo ale radosti!